

באלפיים דולר יכול אדם קצר-ראוי להיפטר ממישקפיו. יש בזה הימור מסוים. אלפים עשו זאת בארץ

ניתוח במקום מישקפיים

החולפת בדרך-כלל תוך חודשים מע-
טים.

לואיג'י מרוצה מאוד מהניתוח, וחושב שזו אפשרות טובה וזולה למי שיכול להרשות זאת לעצמו. המחיר הוא בסדר-גודל של טיפול-שיניים, בעוד שהתועלת גדולה בהרבה.

חגית הריגיל, גננת צעירה מנתניה, שמעה על הניתוח מחברים, טראו עלי-כך כתבה בתוכנית חצפית בטלוויזיה. היא התחילה לחפש אנשים שעברו את הניתוח, עד שחברה סיפרה לה על יריד שעבר ניתוח כזה בהצלחה.

בשעת היפוישה אחרי רופא שיבצע את הניתוח, התגלגל לירידי הפרוספקט השעורייני של מרפאת-העיניים בר בית הרופא נתליאבי. בפרוספקט זה מופיעה, בין השאר, קריקטורה, ובה גבר ואשה במיטה המספרים על שיפור ביצועיהם לאחר הניתוח. הרבר עורר בשעתו שערוריה בתוכנית נלבוסק, והרופא שיבצע את הניתוח עבר להתגורר ברחובות.

חגית דווקא התלהבה מהפרוספקט, ובעיקר מהגראפיקה ומהמסר, ואיתרה את הרופא ברחובות. אך אחרי פגישה שבוטלה איבדה את הקשר עימו. את הניתוח עשתה בסוף אצל רופא אחר, ואחרי שתי בדיקות-עיניים מקיפות הגיעה לניתוח. למרות שכל גופה נכרך בסריו, להוציא את העין המנותחת,

ורואה היטב. בעיון-שמאל הראייה מיי-טשטשת, לפעמים, (נשאר חצי צילי-נדר), אך לואיג'י למד "לעשות שריר" בעין זו, וכך חזרת הראייה לקרמותה. הוא נזקק עדיין לעיתים למישקפיים מיוחדים, המתקנים את הראייה בעין שמאל, כשהוא מתעייף או צופה בטלוויזיה או בסרט-קולנוע, וגם בשעת בין הערביים.

ניתוח ה-R.K. לשיפור קוצר-הראייה הוא ניתוח מתוך בחירה חופשית וכרוך בהימור מסוים. כמו בטוטו, כאשר ההימור מצליח, הוא יכול לשנות את חיי המנותח ולגאול אותו מהתלות במישקפיו או בעדשות-מגע. הניתוח אמנם יקר לכיס הישראלי (כ-2000 דולר), אך סיכויי-ההצלחה גבוהים בהרבה (90%).

במחיר של טיפול שיניים

ה הימור מסוכן יותר: ייתכנו סיבוי-כים שונים ואף נזקים בלתי-הפי-כים לעין, אך הסיכויים לכך שואפים לאפס. בכל אופן, "פרס ניהומים" מובטח מראש, ואצל חלק מהמנותחים הוא הסיבה האמיתית לניתוח: שיפור ניכר בקוצר-הראייה.

לואיג'י, טיפוס לאטיני שופע הומור ושימחת-חיים, מספר בבדיחות-הרעת על בעיות-הזהות שגרם לו הניתוח: הוא טרם התרגל לפרצופו החדש, ולפעמים חש נוסטלגיה כה עזה למישקפיים,

ל לואיג'י מקוטה, דיפלומט צעיר בשגרירות איטליה בתל-אביב, זור-כר בעיקר את האור החזק, שחדר דרך עינו המנותחת, שהחזיקה פתוחה לאור-דרך כל הניתוח. עינו השנייה כוסתה. יריו ורגליו נקשרו, למניעת תזוזות לא-צפויות. לרגע חש כנחקר במרתפי-המיטרה.

על חוסר-נוחות זו, ושאר החרדות המתלוות לניתוח, הקלו על לואיג'י החרדמה המקומית בעינו המנותחת, עליירי טיפות-החרדמה, וכדורי-ההרגעה שקיבל. כך חש במעין תרדמה כללית. תרמו לכך גם נוכחותו הבוטחת של המנתח והכיבוטם של עוזריו. בסך-הכל ארך הניתוח פחות מחצי שעה, והכל עבר בשלום. כשנודע ללואיג'י שהי ניתוח נוצע בעזרת סכיני-הליום (מיקרומטרי) ולא באמצעות קרני-לייזר, כפי שחשב בטעות, תפס את ראשו בידיו ואמר לעצמו: "וואו, זה היה יותר מסוכן ממה שחשבתי!"

על הניתוח קרא לואיג'י לראשונה בניו-יורק לפני שלוש שנים, והמאמר עורר בו עניין. כאשר נפגש בבית חברים עם הרופא אלי ברנבי מאוניברסיטת תל-אביב, סיפר לו זה על רופא ישראלי שיבצע בו את הניתוח בהצלחה. לואיג'י החליט לעבור את הניתוח, אך משך את העניין במשך שנה וחצי. במרס השנה החליט שזה הזמן: עונת-ההצצה כפתה, ואיתה הבעיה המסורתית של המישקפיים בים. חוץ מזה פחד פשוט לאבד את עיקבותיו של אותו רופא.

אפשרות של אובדן-הראייה, ודרוש אומץ לגשת לניתוח אחרי קריאתה. אך אילנה, שהיתה מעוררת המצלחת אחיה, עברה ניתוח זה בהצלחה. כיום אין היא זקוקה עוד למישקפיים, למרות שהראייה בעיון-שמאל חלשה מעט (חצי מיספר).

כשאלנה מספרת כמה זה מרגש

גננת הריגיל

דיפלומט מקוטה

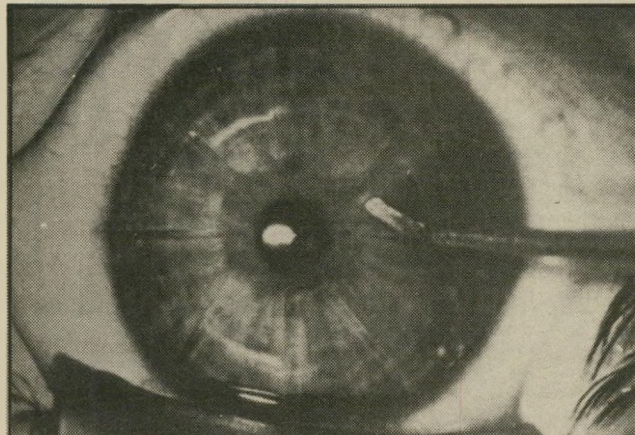
רישוח לאור-שמש ולסינוור

לראות הכל בלי מישקפיים, הילדים סכינה צוחקים, שכן זו לא הפעם הראשונה שהם שמעים זאת. אילנה, כמו חגית, נתקלה בקשיים במימון הניתוח, אך הגיעה להסדר לפריסת-תשלומים. חבל, לדעתה, שאנשים יותרו על ניתוח זה בשל המחיר. חברתה כבר נרשמה לניתוח ותעבור אותו בקרוב.

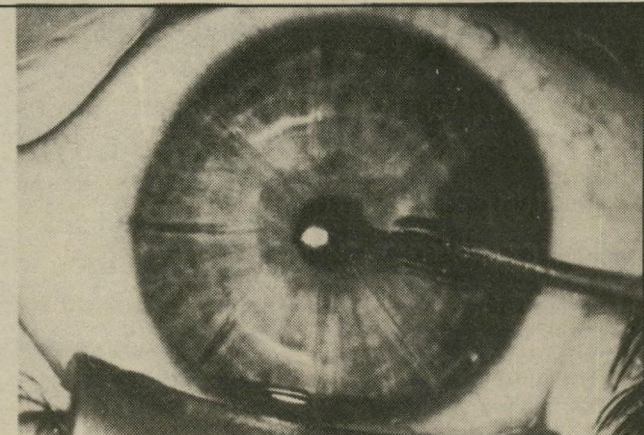
סוניה בנימין, ישראלית המתגוררת בלוס-אנג'לס, הגיעה ארצה לביקור-מולדת במיוחד כדי לעבור כאן את הניתוח, ולחסוך בכך אלפי דולרים מהמחיר הנדרש באמריקה. את הניתוח היא מתארת כקצר ביותר, ובמהלכו לא הרגישה דבר. היום, שבועיים אחרי הניתוח ויום לפני הטיסה חזרה ללוס-אנג'לס, סוניה מאושרת ומעידה שמי עולם לא ראתה טוב יותר. מלבד התופעות הרגילות, היא סובלת מטיש-טושי-ראייה קל בבקרים.

בעיקבות המלצתה החמה הודרה גיסתה להירשם אף היא לניתוח. יש גם מנותחים מאוכזבים, שאינם מרוצים ממחיר-הראייה אחרי הניתוח, **דן לאופר**

(המשך בעמוד 32)

קטע מהניתוח (מתוך ספר מדעי) כמו התמונה. הוא יכול לשנות את החיים

אך היא מבינה שהוא כולל גם ביקורים חוזרים ואישפוז ביום-הניתוח. אילנה אשכנזי מלוד החליטה לעבור את הניתוח אחרי ששני אחיה עברו אותו בהצלחה. חוברת-ההסבר שקיבלה לפני הניתוח מפחידה, לדעתה, שכן היא מזכירה

הרגישה נוח בשעת הניתוח, שעבר תוך דקות מעטות. אחרי הניתוח ישנה שעתים, ויצאה לדרכה. כיום, שבוע אחרי הניתוח בעינה השנייה (והראשונה מנותחת תמיד חודש לפני השנייה), היא עדיין בטיפול-אנטר-ביוטי אינטנסיבי: שתי תרופות, ארבע

הוא מרכיב אותם גם ללא צורך. גם חברתו מתלוננת שהוא נראה פחות אינטלקטואל ללא המישקפיים. הוא הגשים את חלומו להתרחץ בים ללא מישקפיים, למרות שעד לאחורונה סבל מרגישות רבה לאור-שמש, ונזקק למישקפיים-שמש. זוהי תופעה שכיחה,

בבדיקות שערך לו הרופא נאמר לו שסיכוייו להצלחה בניתוח הם "פיפטי-פיפטי" והוא החליט להמר. לואיג'י מרכיב מאז קטנותו מישקפיים בעלי מיספר גדול מאוד, (8) דיופטר, שהם עבים במיוחד. כיום, חצי שנה לאחר הניתוח, הוא מתהלך ללא מישקפיים